

واکاوی درون‌مایه‌های مدح علوی در اشعار ناصر خسرو قبادیانی و دیک‌الجن

حمصی

۱. حسین گلی*، ۲. شهاب‌الدین کریمی**

۱- استادیار دانشگاه اراک، اراک، ایران

۲- کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه اراک، اراک، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۶/۱۳؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۲/۱۴)

چکیده

مدح به عنوان یکی از ابزارهای شعری مهم برای ستایش ممدوح به شمار می‌آید و شاعر از طریق آن با بیان ویژگی‌ها و صفات خاص یک شخص یا یک قوم، به تمجید و نکوداشت آنان می‌پردازد. از آنجا که مدح علوی یکی از انواع مدایح است و رویکرد آن، شناخت فضیلت‌های اهل بیت، به‌ویژه مولای متقیان امام علی^(ع) بوده‌است. آیا می‌توان مدح علوی را زمینه‌ساز شکوفایی مدح در زبان فارسی و عربی دانست؟ مدح علوی در چه صورت مقبولیت بیشتری می‌یابد؟ دو شاعر مدیحه‌سرای اهل بیت، ناصر خسرو و دیک‌الجن حمصی از کدام دسته شاعران برای استحکام شعر مدحی به شمار می‌آیند؟ به نظر می‌رسد که انعکاس مسائل مختلف در باب مدح علوی در دو ادبیات فارسی و عربی نزد ناقدان بسیار مورد توجه قرار گرفته‌است. از این رو، می‌طلبید که درون‌مایه‌های اشعار مدحی دو شاعر ارزیابی شود تا جایگاه هر یک برای خواننده روشن گردد. لذا پژوهشگران برآنند که ضمن واکاوی درون‌مایه‌های مدح علوی در شعر دو شاعر، به بررسی چگونگی هدف و غایت آن دو در مدح علوی بپردازند و به نتایج پذیرفتنی در برآیند پژوهش برسند.

کلیدواژه‌ها: مدح علوی، ناصر خسرو، دیک‌الجن حمصی، ادب فارسی، ادب عربی.

* E-mail: h-goli@araku.ac.ir (نویسنده مسئول)

** E-mail: altayersh9@gmail.com